

முவொரு கடவுள் பெருவிழாவுக்குப் பின்வரும் ஐந்தாம் ஞாயிறு

5th Sunday after Trinity

5. søndag efter Trinitatis

திரித்துவ காலம் | Trinity

Primary Bible: OT1931/NT1907 — Danish OT1931 + NT1907 with original orthography

Generated on 2026-04-17

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Isaiah 6:1-8

Verse Text

6:1 I Kong Uzzijas Dødsaar saa jeg Herren sidde paa en saare høj Trone, og hans Slæb fyldte Helligdommen.

6:2 Serafer stod hos ham, hver med seks Vinger; med de to skjulte de Ansigtet, med de to Fødderne, og med de to fløj de;

6:3 og de raabte til hverandre: »Hellig, hellig, hellig er Hæskarers HERRE, al Jorden er fuld af hans Herlighed!«

6:4 Og Dørstolpernes Hængsler rystede ved Raabet, medens Templet fyldtes af Røg.

6:5 Da sagde jeg: »Ve mig, det er ude med mig, thi jeg er en Mand med urene Læber, og jeg bor i et Folk med urene Læber, og nu har mine Øjne set Kongen, Hæskarers HERRE!«

6:6 Men en af Seraferne fløj hen til mig; og han havde i Haanden et glødende Kul, som han med en Tang havde taget fra Alteret;

6:7 det lod han røre min Mund og sagde: »Se, det har rørt dine Læber; din Skyld er borte, din Synd er sonet!«

6:8 Saa hørte jeg Herren sige: »Hvem skal jeg sende, hvem vil gaa Bud for os?« Og jeg sagde: »Her er jeg, send mig!«

திருமுகம் (Epistle)

1 Peter 3:8-15

Verse Text

3:8 Og til Slutning værder alle ensindede, medlidende, kærlige imod Brødrene, barmhjertige, ydmyge;

3:9 betaler ikke ondt med ondt, eller Skældsord med Skældsord, men tværtimod velsigner, thi dertil bleve I kaldede, at I skulle arve Velsignelse.

3:10 Thi „den, som vil elske Livet og se gode Dage, skal holde sin Tunge fra ondt og sine Læber fra at tale Svig;

3:11 han vende sig fra ondt og gøre godt; han søge Fred og jage efter den!

3:12 Thi Herrens Øjne ere over de retfærdige, og hans Øren til deres Bøn; men Herrens Ansigt er over dem, som gøre ondt.“

3:13 Og hvem er der, som kan volde eder ondt, dersom I ere nidkære for det gode?

3:14 Men om I ogsaa maatte lide for Retfærdigheds Skyld, ere I salige. Nærer ingen Frygt for dem, og forfærdes ikke;

3:15 men helliger den Herre Kristus i eders Hjerter, altid rede til at forsvare eder over for enhver, som kræver eder til Regnskab for det Haab, der er i eder, men med Sagtmodighed og Frygt,

நற்செய்தி (Gospel)

Luke 5:1-11

Verse	Text
5:1	Men det skete, da Folkeskaren trængte sig sammen om ham og hørte Guds Ord, og han stod ved Genezareths Sø,
5:2	da saa han to Skibe staa ved Søen; men Fiskerne vare gaaede fra dem og toede Garnene.
5:3	Og han gik om Bord i et af Skibene, som var Simons, og bad ham at lægge lidt fra Land; og han satte sig og lærte Skarerne fra Skibet.
5:4	Men da han holdt op med at tale, sagde han til Simon: „Far ud paa Dybet, og kaster eders Garn ud til en Dræt!“
5:5	Og Simon svarede og sagde til ham: „Mester! vi have arbejdet hele Natten og fik intet; men paa dit Ord vil jeg kaste Garnene ud.“
5:6	Og da de gjorde det, fangede de en stor Mængde Fisk, og deres Garn sønderreves.
5:7	Og de vinkede ad deres Stalbrødre i det andet Skib, at de skulde komme og hjælpe dem; og de kom, og de fyldte begge Skibene, saa at de vare nær ved at synke.
5:8	Men da Simon Peter saa det, faldt han ned for Jesu Knæ og sagde: „Gaa bort fra mig, thi jeg er en syndig Mand, Herre!“
5:9	Thi en Rædsel var paakommen ham og alle dem, som vare med ham, over den Fiskedræt, som de havde faaet;
5:10	ligeledes ogsaa Jakob og Johannes, Zebedæus's Sønner, som vare Simons Stalbrødre. Og Jesus sagde til Simon: „Frygt ikke, fra nu af skal du fange Mennesker.“
5:11	Og de lagde Skibene til Land og forlode alle Ting og fulgte ham.